

Jan Rybníček.

Svoji oponenturu bych nazval „Variace na obal krále“.

Zámek u Mnichova, čtyři mundúry a jedny frajerské mušketýrské kozačky...ironie...nadhled...jasná zpráva a přeci i otázky a zneklidnění a jak to vůbec autor myslel a proč...jednoduchost?...kdo ví, co pro Němce vlastně tento šlechtic znamená a jaké vyvolává asociace – můžu jen hádat a jistě se nemýlím, že pro někoho fajn a pro jiného fujka pán...

...Jan Rybníček - co říci – znám tohoto výrazného malíře, umělce v nejlepších letech už hezky dlouho – poprvé když přišel, byl tuším v šesté nebo sedmé obecné a měřil do výšky metr padesát a již tehdy a mnohokrát poté nosil množství obrazů, studijních kreseb a bavil svým výkonem i studenty o „mnoho“ starší...každoročně docházel na konzultace, rostl jako z vody a vzít jej do školy byla pro mne jasná volba...

...možnost studovat v Mnichově mu otevřela svět německé malby a hlavně německé úcty k malbě, kterou si dobře v tamní škole užívá...daří se mu, je dokonce školou vybrán jako jeden ze dvou studentů na prestižní aukci, kde také obrazy prodává za několikrát navýšenou základní cenu...Němci jeho expresivní zkratce dobře rozumí...Češi ovšem také...

...pracuje usilovně a Rybníčkův zápal i vývoj ukazuje cílevědomého malíře, stále nespokojeného a hledajícího nové polohy a směr svých maleb...

...bakalářská práce tematicky vychází z německého prostředí, které jej obklopuje a v poslední době zvsudypřítomňuje kontroverzního aristokrata, který svou vyšínutostí, stavem, dekadencí, homosexualitou a podporou kultury vždy popouzel a mnozí tvrdí, že mu bylo nakonec v jezeře k utopení pomoheno...

...Rybníček se rozhodl pro koncept jednoduchý a zaměřil se především na oděv krále, jeho boty a klasický všude ve výlohách a stáncích suvenýrů viditelný onen Schloss...zhmotnil šaty ducha...

...obrazy jsou oproštěny od literatury a hlavní motiv je centrálním vším, pozadí doplňuje zvolením kontrastní barvy většinou v klidné ploše, u obrazu Zámku používá abstraktní rytmickou texturu protkanou pohybujícími se trojúhelníky, která obraz rozvibrovává a nechává znít hlavní motiv kopce se zámekem...

...barevné variace saka jsou klasickým předmětným sériovým zobrazením dotýkající se řady inspirací – třeba Warhol, Císařovský, Dokoupil, Mainer a další...Rybníček je samozřejmě orientován v současné malbě a využívá vše, jak potřebuje a hodí se jeho naturelu...je natolik silnou a originální osobností, že co mu projde pod rukama nakonec zůstane prodchnuto jeho osobní stopou a talentem...

...kvality každé malby podtrhuje jasný a zřetelně expresivní rukopis, snaha o uvolnění, zlehčení tématu, ironii a může v divákovi asociovat různé významy...pro mne je to prostě obal, vojenská uniforma, šaty bez těla, duch!, boty v muzeu ach ještě smrdí nožkami blahorodí...zámek na kopci, jaký žvást a kýč...zároveň toto je včera i dnes vilka opravdových elit a skutečných mocných světa - modrokrváků...dekorativní i dramatické...strhané struny zvuk...

...já sice mohu asociovat a podle nálady přisuzovat obrazům ideje, které mě pohledem na ně napadají a taky to dělám, ale také mohu se jen zadívat a vidět zvláštní strohost a prostotu obrazů, pokoru k oboru a víru v expresivní vyjádření reality emocí štětcem na plátna...

...v čem bych oponoval nebo jak najít slova na kritiku – první docela břitkou už dostal v průběhu práce, viz část mailu: ...“jen tak v rychlosti - zdají se mi fajn, je to snad dostačující, ale trochu mě na nich chybí (aspoň na obrazovce) energie a zdají se mi přes dobrý nápad jaksi prvoplánové a malířsky chudé...na jistotu...ta rudá pozadí jsou na

Ludvíka Buznu trochu tupá...“, tak, to krátká kritika, ta druhá je kupodivu podobná té první – je to sice obrazově lepší, hutnější a přibylo energie, ale přece stále zůstává můj pocit - až příliš kalkul a trochu nuda, tak jo barvy se mění, je to série, klidně by jich, ty být Dokoupil nebo Stratil, mohlo být sto...každý den jeden...příliš grafiky málo malířství?...kozačky příjemně vybočují i formátově - by snad mohla být klasická katalogová fráze...o co ti ale jde?...jaký pocit chceš vlastně vymalovat?...je to vše za slovy nebo nám k tomu něco řekneš a pomůžeš vnímat ještě za roh...ha...
...je to hodně o gestu, o kvalitě v rychlosti nanesené barvy...každé sako, když kouknu jen na rukáv, nese svérázné znaky pokusu různě namalovat totéž...vyjádřit takovost malované věci a ještě připojit významy, které umožňuje malířství, ale ve slovech nelze říci...
...cítím v obrazech různé klady a různé zápory a vidím klasický studentský posun – Rybníček je opravdový student malířství, jasně si uvědomuje, co to je studium umění ve spojitosti s životem i ambicí stát se reálným soběstačným umělcem...Rybníček na sobě pracuje, cizeluje se, případné chyby se pokouší integrovat a napojit na pravdu bezchybí...záměrně jsem na závěr zpoetičněl - Honza je totiž básník, bouřlivák, kavárenský a barový klasik, inteligentní, hloubavý a jasně nadějný možný národní umělec...a to právě mezi jiným také v Rybníčkových obrazech vidím...
Považuji bakalářskou práci za kvalitní a originální a jednoznačně doporučuji i postup do magisterského studia.
Hodnotím A.

Prof. Martin Mainer

v.r. sepsal 9.6.2013